NORAKSTS

Lieta Nr.A420419313

(A04193-13/27)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 2.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Pūcīte,

piedaloties pieteicējam /pers. A/,

atbildētājas Garkalnes novada domes pusē pieaicinātās Garkalnes novada bāriņtiesas loceklei /pers. B/,

trešajai personai atbildētājas pusē bez pastāvīgiem prasījumiem /pers. C/ un viņa kā nepilngadīgās personas sevišķajai aizbildnei /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Garkalnes novada bāriņtiesas 2013.gada 28.maija lēmuma Nr.1-6/14 ?Par nepilngadīgā /pers. C/ ? /pers. A/ uzvārda maiņu? atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 4.aprīlī Garkalnes novada bāriņtiesā saņemts nepilngadīgā /pers. C/ iesniegums, kurā lūgts atļaut mainīt viņa dubulto uzvārdu /pers. C/ ? /pers. A/ uz uzvārdu /pers. C/ *(lietas 32.lapa)*, un /pers. C/ mātes /pers. E/ iesniegums, kurā lūgts atļaut mainīt viņas dēla /pers. C/ ? /pers. A/ uzvārdu uz viņas pirmslaulības uzvārdu ? /pers. C/ *(lietas 31.lapa)*.

[2] Ar Garkalnes novada bāriņtiesas 2013.gada 28.maija lēmumu Nr.1-6/14 (turpmāk ? Lēmums) *(lietas 16. ? 17.lapa)* nolemts atļaut mainīt /pers. C/ ? /pers. A/ dubulto uzvārdu no /pers. C/ ? /pers. A/ uz /pers. C/.

Lēmums pamatots ar turpmāko.

[2.1] /pers. C/ savu lūgumu iesniegumā un sarunā pamato ar to, ka kopdzīvē ar pieteicēju nedzīvojot jau sešus gadus, tēvs viņu morāli un finansiāli neatbalstot, kontaktus neuzturot. /pers. C/ paskaidroja, ka pieteicējs neesot viņa bioloģiskais tēvs, pieteicējs esot viņu adoptējis, kad māte noslēgusi laulību ar viņu. Ar savu bioloģisko tēvu /pers. F/ viņš uzturot labas attiecības. /pers. C/ esot lūdzis pieteicējam piekrišanu uzvārda maiņai, bet viņš esot devis principiālu, nepamatotu atteikumu. /pers. C/ vēloties saglabāt savas mātes uzvārdu /pers. C/. Viņa māte /pers. E/ esot uzsākusi laulības šķiršanas procesu un pēc laulības šķiršanas viņas uzvārds būšot /pers. C/. /pers. C/ stāstīja, ka viņš nopietni nodarbojas ar basketbolu. /pers. C/ un uzsver, ka viņš savu uzvārdu varētu mainīt arī pēc pilngadības sasniegšanas, bet viņš lūdz ņemt vērā arī to, ka viņam šī

vasara būšot nozīmīga sporta karjerā, būšot vairāki braucieni ārpus Latvijas robežām, jānoslēdz ilgtermiņa līgumi ar ārvalstu basketbola aģentūrām un arī tādēļ viņš vēloties savlaicīgi nomainīt savu dubulto uzvārdu uz uzvārdu /pers. C/. /pers. C/ mācās /vidusskola/, dzīvo kopā ar brāli un mātes pašreizējo dzīves biedru un viņa dēlu.

[2.2] /pers. E/ savā iesniegumā lūdz atļauju mainīt viņas dēla /pers. C/ uzvārdu /pers. C/ ? /pers. A/ uz uzvārdu /pers. C/, viņa atbalsta dēla lēmumu. /pers. E/ norāda, ka kopdzīvē ar pieteicēju nedzīvo un joprojām turpinoties uzsāktais laulības šķiršanas process. Pieteicējs neesot /pers. C/ bioloģiskais tēvs. Pieteicējs ar dēlu netiekas un finansiāli neatbalsta.

[2.3] Bāriņtiesa 2013.gada 15.aprīlī veica pārrunas ar pieteicēju, kurās noskaidroja, ka viņš ir informēts, ka /pers. C/ vēloties mainīt savu dubulto uzvārdu. Viņš neesot pret dēla uzvārda maiņu, bet vēloties šo jautājumu nokārtot pēc 2013.gada 13.maija tiesas sēdes, kurā izskatīšot lietu par laulības šķiršanu ar /pers. E/. Pieteicējs paskaidroja, ka neesot /pers. C/ bioloģiskais tēvs, viņš esot /pers. C/ adoptējis, kad stājies laulībā ar /pers. E/. Viņa un /pers. E/ laulībā dzimis viņu kopīgais dēls /pers. Z/, kuru viņš, tāpat kā /pers. C/ atbalstot gan morāli, gan finansiāli. Pēdējā laikā ar dēlu tiekoties un sazinoties reti, jo /pers. C/ izvairoties no kontaktēšanās. Pieteicējs neregulāri sazinoties ar /pers. E/, tad arī uzzinot par /pers. C/ un /Pers. Z/ skolas un sporta aktivitātēm un sasniegumiem sportā. Pieteicējs dzīvo Rīgā, /adrese/, strādā par /amats/ SIA n/a.

[2.4] Bāriņtiesas sēdē /pers. E/ pauda viedokli, ka dubultā uzvārda savienojums un tā pielietojums sagādājot dēlam grūtības to izmantot slēdzot līgumus ar ārvalstu basketbola aģentūrām, jo ārpus Latvijas Republikas robežām tādu uzvārda savienojumu esot grūti izrunāt un pielietot. Dēlam šogad esot paredzēts noslēgt nopietnu darba līgumu ar ārvalstu basketbola komandu, gūt panākumus sporta karjerā un esot svarīgi, ka turpmāk līgumos parādītos tikai viens uzvārds ? /pers. C/. /pers. C/ esot nolēmis palikt pie viena uzvārda arī pēc pilngadības sasniegšanas.

Bāriņtiesas sēdē pieteicējs nepiekrita /pers. C/ uzvārda maiņai, jo uzskata, ka jautājums par uzvārda maiņu jārisina pēc laulības šķiršanas procesa. Pieteicējs informēja, ka vēloties atcelt adopciju, jo nevēloties būt par /pers. C/ adoptētāju. Pieteicējs pieteikumu par adopcijas atcelšanu tiesā neesot sniedzis.

[2.5] Bāriņtiesa Lēmumā secināja, ka nepilngadīgā /pers. C/ interesēs atļaut mainīt uzvārdu /pers. C/ - /pers. A/ uz /pers. C/. Bāriņtiesai nav pamata nepiekrist viedoklim, ka tā kā /pers. C/ ir uzsācis profesionālo sportista karjeru, tad, slēdzot līgumus ar ārvalstu basketbola klubiem par darba tiesisko attiecību nodibināšanu, var rasties problēmas ar dubultā uzvārda pielietojumu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā *(lietas 4. ? 7.lapa)*.

[3.1] Pieteikumā pieteicējs norāda, ka nepiekrīt /pers. C/ uzvārda maiņai bez jebkāda pamatota, būtiska iemesla. Pieteicēja uzvārda izslēgšanu no /pers. C/ uzvārda pieteicējs uzskata par nepamatotu un saistītu tikai un vienīgi ar pieteicēja un /pers. E/ nesaskaņām sakarā ar laulības šķiršanu, kurā tiek iesaistīti bērni, bez jebkāda pamata mainot viņiem uzvārdu.

Pieteicējs norāda, ka nav /pers. C/ bioloģiskais tēvs. Kad pieteicējs stājās laulībā ar /pers. E/ (laulība joprojām vēl pastāv tā nav šķirta), pieteicējs uzskatīja par savu pienākumu adoptēt laulātās bērnu. Visu šo gadu gaitā pieteicējs ir rūpējies par ģimeni, tajā skaitā arī par /pers. C/ kā par savu paša bērnu ? kā jau ģimenē ar bērniem, bērnam tika veltīts daudz laika un materiālo līdzekļu. No pieteicēja kā no tēva viss arī tika pieņemts, līdz ar to tagad prasīt pieteicēja uzvārda dzēšanu no bērna uzvārda ir pilnībā nepamatoti, jo, kamēr adopcija pastāv, pieteicējs savus vecāka pienākumus pret dēlu saglabā, savukārt bērns vairs nevēlas viņa uzvārdu.

[3.2] Pieteicēja ieskatā konkrētajā gadījumā nav nozīmes tam, ka pats bērns ir izteicis lūgumu lemt par uzvārda maiņu, kā to norāda Bāriņtiesa savā lēmumā. Bērns ir nepilngadīgs un viņam nav attiecīgas saprašanas ne par adopciju, ne par tās radītajām sekām, ne par vecāku un bērnu savstarpējiem pienākumiem, kas nav izbeidzami pēc vēlēšanās. Pieteicēja ieskatā lūgums par uzvārda maiņu ir /pers. E/ iniciatīva, kam pamatā ir viņu savstarpējā nesaskaņa saistībā ar laulības šķiršanas procesu. Pieteicēja ieskatā bāriņtiesa šo aspektu nav pienācīgi noskaidrojusi. Tas, ka /pers. C/ nodarbojas ar sportu pats par sevi nerada pamatu uzvārda maiņai. Tas, ka dubultā uzvārda pielietojums varētu radīt problēmas, ir tikai pieņēmums, kas nav pamatots ne ar kādiem pierādījumiem. Ja runa ir par dubultā uzvārda garumu, tad no šāda aspekta uzvārds ?/pers. A/? būtu piemērotāks, taču ir lūgts dzēst no dubultā uzvārda tieši pieteicēja uzvārdu.

Kamēr vien pastāv adopcija un pieteicēja no adopcijas izrietošie pienākumi, pieteicējs neuzskata to par pamatotu un nepiekrīt bērna uzvārda maiņai, nepastāvot kādiem būtiskiem iemesliem.

Jā gadījumā, /pers. C/ kļūstot pilngadīgam, notiks vienošanās par adopcijas izbeigšanu, tad vienlaicīgi arī atrisinās visus ar radniecības pārtraukšanu saistītos jautājumu, tajā skaitā, uzvārda jautājumu.

[4] 2013.gada 19.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Garkalnes novada bāriņtiesas paskaidrojums (*lietas 28. ? 30.lapa*), kurā bāriņtiesa norāda, ka pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnībā.

Papildus Lēmumā minētajam paskaidrojumā bāriņtiesa norāda, ka /pers. C/ ir septiņpadsmit gadu un viņš ir spējīgs noformulēt savu viedokli, viņš apzinās savu izcelšanos un zina, kas ir viņa tēvs. Viņš saprot, ka savu uzvārdu viņš varētu mainīt arī pēc astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas, bet, ņemot vērā pašreizējo situāciju, viņš vēlas mainīt uzvārdu savlaicīgi un tādēļ lūdz bāriņtiesas palīdzību. Bāriņtiesai nebija pamata nepiekrist šādam viedoklim.

Bāriņtiesai radās iespaids, ka pieteicējs nepiekrīt bērna uzvārda maiņai principiālu iemeslu dēļ, jo ir uzsākts laulības šķiršanas process un pastāv strīds ar /pers. E/.

[5] 2013.gada 15.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts lietā pieaicinātās trešās personas /pers. E/ paskaidrojums *(lietas 25.lapa)*. Paskaidrojumā /pers. E/ norāda, ka pieteicējs caur/pers. C/vēlas kaitēt viņai personīgi, jo citu variantu, kā to izdarīt, viņam nav. Pieteicējs nevēlas pildīt tēva pienākumus ne pret /pers. C/, ne pret savu dēlu /pers. Z/. /pers. C/ bija ļoti svarīgi mainīt uzvārdu, jo tieši šogad viņš spēlēja Latvijas izlases /vecuma grupa/ sastāvā, un morāli viņam ir ļoti grūti nēsāt tā cilvēka uzvārdu, kurš par viņu neinteresējas un neatbalsta svarīgos un grūtos brīžos. /pers. E/ ieskatā /pers. C/ lēmums atteikties no uzvārda /pers. A/ ir pilnībā atbalstāms un saprotams.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja un norādīja, ka pēc būtības neiebilst, ka /pers. C/ maina uzvārdu no /pers. C/ ? /pers. A/ uz /pers. C/, bet viņš vēlas, lai uzvārda maiņa notiktu vienlaicīgi ar adopcijas atcelšanu.

[7] /Novads/ bāriņtiesas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem, un lūdza pieteikumu noraidīt.

[8] Lietā pieaicinātās trešās personas /pers. C/ sevišķā aizbildne /pers. D/ tiesas sēdē paskaidroja, ka ir iepazinusies ar lietas materiāliem un runājusi ar /pers. C/. Zēns pārliecinoši paužot savu viedokli, ka viņš uzvārdu mainīt ir vēlējies apzināti un ka neviens cits to nav mudinājis darīt. Ir jūtams, ka /pers. C/ savstarpējās attiecībās ar pieteicēju ir radies zināms aizvainojums. Pieteicējs ir audzinājis /pers. C/ līdz pusaudža vecumam, zēns ir aizvainots, ka nav izrādīta interese no pieteicēja puses. Bāriņtiesa ir nolēmusi dot atļauju uzvārda maiņai, tam ir racionāls iemesls, tas atvieglotu starptautisko līgumu slēgšanu. Tā kā pēc neilga laika zēns pats varēs nomainīt uzvārdu, sevišķās aizbildnes

ieskatā, maz ticams, ka zēnam varētu mainīties viedoklis attiecībā uz uzvārda maiņu.

[9] /pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka tā ir viņa izvēle mainīt uzvārdu un viņš nesaskata kaut mazāko iemeslu to atstāt, jo pieteicējs par viņu divus trīs gadus nav interesējies. Varbūt vienreiz, izmantojot www.draugiem.lv, pajautāja, kā iet un viss. /pers. C/ norādīja, ka viņam ļoti svarīgi būtu, ja pieteicējs atnāktu kaut uz vienu basketbola spēli, taču pieteicējs neatnāca ne uz izlaidumu, ne uz basketbola spēli, nejautā, kā viņam iet. /pers. C/ norādīja, ka viņam nav svarīgs finansiālais atbalsts, bet gan atbalsts sportā un mācībās. Viņa labākais draugs ir aizbraucis, tāpēc viņam vajag atbalstu un viņš centās atrast draugus, bet arī tēva atbalsts būtu svarīgs. /pers. C/ tiesas sēdē norādīja, ka tad, kad viņu izsauc spēles laikā, tiek nosaukts arī otrs uzvārds, bet to izdzirdot viņam ir grūti koncentrēties uz spēli, ja viņš neredzu tēvu tribīnēs. Tēvs neredz, kā viņš spēlē un ir gada garumā attīstījies.

[10] Lietā pieaicinātā trešā persona /pers. E/ uz tiesas sēdi neieradās. 2013.gada 11.septembrī tiesā tika saņemts /pers. E/ iesniegums *(lietas 57.lapa)*, kurā viņa norāda, ka nevarēs ierasties uz lietas izskatīšanai nozīmēto tiesas sēdi 2013.gada 30.septembrī sakarā ar izbraukumu ārpus Latvijas, tāpēc lūdz skatīt lietu bez viņas klātbūtnes. Tiesa /pers. E/ neierašanos atzina par attaisnotu. Uzklausot pušu viedokli, tiesa nolēma skatīt lietu bez /pers. E/ klātbūtnes.

Motīvu daļa

[11] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un tiesas sēdē procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[12] Vārda, uzvārda un tautības ierakstu maiņas likuma 2.pants noteic tos iemeslus, kuru dēļ personai var rasties tiesība uz uzvārda maiņu.

Saskaņā ar Vārda, uzvārda un tautības ierakstu maiņas likuma 2.panta pirmās daļas 1.punktu vārdu vai uzvārdu (vārdu un uzvārdu) var mainīt persona, kura ir Latvijas pilsonis, nepilsonis vai kurai Latvijas Republikā piešķirts bezvalstnieka statuss, ja tā sasniegusi 15 gadu vecumu un, ja vārds vai uzvārds apgrūtina personas iekļaušanos sabiedrībā.

Savukārt Bāriņtiesu likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka bāriņtiesa lemj par bērna uzvārda, vārda vai tautības ierakstu, ja vecāki par to nevar vienoties. Arī Civillikuma 151.panta pirmās daļas otrais teikums noteic minēto.

Tādējādi secināms, ka personai sasniedzot 15 gadu vecumu ir tiesības nomainīt uzvārdu, ja tā dēļ viņai ir apgrūtināta ikdiena. Tomēr, ja vecāki, kas ir bērna likumīgie aizbildņi, nedod bērna uzvārda maiņai piekrišanu, proti, nespēj vienoties, par bērna uzvārda maiņu lemj bāriņtiesa.

[13] Bērnu tiesību aizsardzības likuma 13.panta pirmā daļa paredz bērna tiesības tikt uzklausītam. Savukārt Konvencijas par bērna tiesībām 12.pants paredz, ka dalībvalstis nodrošina bērnam, kas spējīgs formulēt savus uzskatus, tiesības brīvi paust šos uzskatus visos jautājumos, kas skar bērnu, pie tam bērna uzskatiem tiek veltīta pienācīga uzmanība atbilstoši bērna vecumam un brieduma pakāpei. Šai nolūkā bērnam tiek arī dota iespēja tikt uzklausītam jebkādas ar bērnu saistītas iztiesāšanas vai administratīvās izmeklēšanas gaitā vai nu tieši, vai ar pārstāvja, vai attiecīga orgāna starpniecību nacionālās likumdošanas procesuālajās normās paredzētajā kārtībā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka ar bērnu saistītu jautājumu iztiesāšanā piešķirama nozīme arī viņa paša viedoklim. Līdz ar to vērā ņemams ir arī apstāklis, ka /pers. C/ pats ir vērsies pie pieteicēja kā likumīgā pārstāvja ar lūgumu piekrist uzvārda maiņai *(lietas 32.lapa)*. Tā kā /pers. C/ piekrišanu no pieteicēja puses nesaņēma, viņš pats ir vērsies ar iesniegumu bāriņtiesā, lūdzot atļaut nomainīt uzvārdu. Tādējādi secināms, ka nepilngadīgais /pers. C/ pats bija tieši un skaidri izteicis gribu mainīt uzvārdu un /pers. E/ lūgums bāriņtiesai atļaut mainīt bērna uzvārdu *(lietas 31.lapa)* atbilst paša bērna viedoklim, ko tiesā ir apstiprinājusi arī /pers. C/ sevišķā aizbildne pēc sarunas ar pašu bērnu.

Tiesas ieskatā nepamatots ir pieteicēja norādītais, ka zēns, iespējams, neizprot savu rīcību, lūdzot nomainīt uzvārdu. Kā izriet no lietas materiāliem zēns, iesniedzot iesniegumu Bāriņtiesā, bija sasniedzis 17 gadu vecumu, kas tiesas ieskatā ir pietiekšos vecums, lai apzinātos savas rīcības sekas. Turklāt tiesas sēdē, proti, pusgadu pirms pilngadības sasniegšanas zēns atkārtoti norādīja, ka viņa lēmums mainīt uzvārdu bija apzināts un citu personu neiespaidots. Līdz ar to tiesai nerodas šaubas, ka /pers. C/ vēlme nomainīt uzvārdu ir bijusi apzināta un izteikta saprotot tās jēgu.

[14] Tomēr, lai secinātu, vai Bāriņtiesa ir pamatoti atļāvusi /pers. C/ nomainīt uzvārdu, ir jāpārbauda, vai bija izpildījies Vārda, uzvārda un tautības ierakstu maiņas likuma 2.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktais priekšnosacījums, lai personai rastos tiesība mainīt uzvārdu. Vienlaicīgi secināms, ka Civillikums, kas noteic, ka uzvārds nosakāms pēc bāriņtiesas lēmuma (151.panta pirmās daļas otrais teikums), kā arī Bāriņtiesu likuma 19.panta pirmā daļa nenoteic kritērijus, kas piemērojami šāda jautājuma izlemšanā.

Līdz ar to jautājums par bērna uzvārdu izšķirams, lietas faktiskos apstākļus vērtējot vispārējo bērnu tiesību principu gaismā un secinot, vai tie ir pietiekoši, lai atbilstoši Vārda, uzvārda un tautības ierakstu maiņas likuma 2.panta pirmās daļas 1.punktam atļautu bērnam mainīt uzvārdu.

No lietas materiāliem un tiesas sēdē paša /pers. C/ norādītā ir secināms, ka viņš vēlas mainīt uzvārdu, jo pieteicējs zēnu neatbalsta ikdienas dzīvē, turklāt /pers. C/ ir informēts par to, ka pieteicējs nav viņa bioloģiskais tēvs, tādējādi zēns neizjūt saikni ar pieteicēju. Zēns nopietni nodarbojas ar sportu, ir Latvijas basketbola izlasē U-18 un nopietni saista savu nākotnes karjeru ar sportu. Kā norādījis /pers. C/, tad viņam, piedaloties sporta pasākumos un publiski izdzirdot savu dubulto uzvārdu, rodas emocionāls diskomforts, kas traucē koncentrēties spēlei. Turklāt dubultā uzvārda esība sagādā sarežģījumus dodoties ārzemju izbraucienos, sacensību protokolos un citā dokumentācijā. Kā norādījis pats zēns, tad uzvārda maiņa neilgi pirms 18 gadu sasniegšanai ir bijusi nepieciešama, jo pirms pilngadības sasniegšanas bija paredzēts slēgt dažādas vienošanās saistītas ar izvēlēto sporta karjeru. Tādējādi tiktu atrisināti iespējamie sarežģījumi nākotnē, kad jebkurā gadījumā zēns būtu nomainījis uzvārdu.

Tiesa, izvērtējot šajā punktā minēto, atzīst, ka /pers. C/ dubultā uzvārda esība apgrūtināja iekļaušanos sabiedrībā, proti, apgrūtināja zēna ikdienas dzīvi.

Vienlaicīgi tiesa, izvērtējot Lēmumu, konstatē, ka bāriņtiesa pēc būtības ir vērtējusi minēto apstākli.

[15] Tiesa vērš pieteicēja uzmanību uz to, ka Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmā daļa paredz, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Tādējādi primāri jāvadās no bērna interesēm, nevis no bērna vecāku interesēm. Līdz ar to lietā nav nozīmes pieteicēja norādītajam, ka viņš piekrīt dēla uzvārda maiņai tikai tad, ja tiek atcelta adopcija.

Turklāt Saskaņā ar Civillikuma 172.panta pirmo daļu adoptētajam var piešķirt adoptētāja uzvārdu, savukārt Civillikuma 176.panta otrā daļa noteic, ka, ja ar adopcijas nodibināšanu adoptētais ir ieguvis adoptētāja uzvārdu vai citu vārdu vai viņam ir mainīts personas kods, tiesa, ja tas ir adoptējamā interesēs, var saglabāt iegūto uzvārdu, vārdu un personas kodu pēc adopcijas atcelšanas.

Tādējādi secināms, ka pat, ja vispārējās jurisdikcijas tiesa lemtu par adopcijas atcelšanu, lemjot par uzvārda maiņu, primāri ņemtu vērā nepilngadīgā adoptējamā intereses, tostarp tiesības joprojām saukties bijušā adoptētāja uzvārdā. Tādējādi pieteicēja izvirzītais nosacījums, ka viņš piekrīt dēla uzvārda maiņai tikai tad, ja tiek atcelta adopcija, nav leģitīmi pamatots, jo jebkurā gadījumā uzvārda maiņa /pers. C/ ir vērtējama tikai no bērna interešu viedokļa, nevis no adopcijas pastāvēšanas fakta.

[16] Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka pieteicējs pēc būtības neiebilst dēla uzvārda maiņai, bet, kā izriet no lietas materiāliem un tiesas sēdē sniegtajiem paša pieteicēja paskaidrojumiem, pieteicējs vēlas Lēmuma atcelšanu personisko nesaskaņu dēļ ar /pers. C/ un viņa māti /pers. E/.

[17] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa uzskata, ka bērna interesēm vislabāk atbilst uzvārda maiņa un ka līdz ar to Lēmums atzīstams par tiesisku un ir atstājams spēkā.

Taču, kaut arī no tiesneses 2013.gada 15.jūlija lietas ierosināšanas lēmuma *(lietas 2.lapa)* izriet, ka konkrētā lieta ir ierosināta par Lēmuma atcelšanu, no tiesai vēlāk iesniegtajiem pierādījumiem (/pers. C/ pase *(lietas 61.lapa)*, kas izsniegta 2013.gada 1.jūlijā, proti, pēc Lēmuma pieņemšanas) redzams, ka Lēmums jau ir izpildīts (bērnam jau ir nomainīts uzvārds), līdz ar to, izskatot lietu pēc būtības, tiesa var taisīt spriedumu par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku vai tiesisku.

Ņemot vērā minēto, konkrētais spriedums ir taisāms par Lēmuma atzīšanu par tiesisku.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. ? 251.pantu un 289. ? 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā /pers. A/ pieteikumu par Garkalnes novada bāriņtiesas 2013.gada 28.maija lēmuma Nr.1-6/14 ?Par nepilngadīgā /pers. C/ ? /pers. A/ uzvārda maiņu? atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts)
A.Pūcīte

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese
A.Pūcīte

Rīgā 2013.gada 2.oktobrī